

الحمد لله الذى نصر امره بالأعداء الذين استقروا على سرر الظلم فى ناسوت الانشاء...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسى

از الواح حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۴۹

۱۹

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلى الأبهى

الحمد لله الذى نصر امره بالأعداء الذين استقروا على سرر الظلم فى ناسوت الانشاء و ارتكبوا ما ناح به الملاء الأعلى و اهل
الجنة العليا الحمد لله الذى جعل كل ما يظهر فى الأرض سبباً لآلاء كلمته و ارتفاع امره و ظهور عظمته بين عباده انه هو
الذى ما منعه البلاء عما اراد و لا البأساء و الضراء عما شاء قد نطق بكلمة و انفطرت منها سموات الأديان و انشقت اراضى
العرفان و تحت آثار الذين كفروا بنفسه الرحمن تعالى من اظهر كذب كل ذى عمامة تمسك بالأوهام انه هو الذى لا
تعجزه صفوف العالم و لا الوف الأمم سوف يرون مقاماتهم فى النيران و ما فات عنهم فى أيام الله رب ما يكون و ما قد
كان و الصلوة و السلام الظاهر المشرق من افق دارالسلام على الذين ما منعهم حجاب الغافلين عن التوجه الى الله رب
العالمين و ما خوفهم سيوف الظالمين عن النبيا العظيم قاموا و قالوا يا معشر العلماء بأى ذنب قتم علينا و بأى جرم افقتم على
اصحاب السفينة الحمراء الذين نطق بثنائهم لسان الكبرياء فى الأفق الأعلى و شهد بعرفانهم سدره المنتهى التى تنطق بين
الأرض و السماء انه لا اله الا هو مالک الورى و رب العرش و الثرى

سبحانک يا من باسمک ماج بحر العلم و ظهرت لآلته بين العباد و سرت نسائم ظهورک فى البلاد اسألك بأن تؤيد
اصفيائك الذين شربوا من يد عطائك ما انقطعت عنه السن الأوصاف و الأذکار على خدمة امرک على شأن يرتعد به
ظهر الأصنام انک انت مولى الأنام و مالک الأيام اى رب ترى اصفيائك متشتتين فى بلادک و متفرقين فى ديارک
اى رب شئت شمل الذين شئتوا شملهم و اخذوا ما عندهم و عملوا ما تبرأ منه اهل فردوسک الأعلى و حظائر قدسک يا
مولى الأسماء اى رب اسألك بأنوار وجهک و ظهورات عظمتک بأن تفرغ عليهم صبراً من عندک و ثبت اقدامهم على
شأن لا ترلهم شؤونات خلقتک و اعتساف عبادک اى رب ترى سحاب الاعتساف تكدّر افق العدل و الانصاف و غبرة

1. رقم ۹ بر طبق حساب ابجد معادل عددی کلمه "بهاء" است.

ORIGINAL

الظلم منعت انوار عدلك و ظهورات كرمك اسألك بأن تنصر المظلومين من اصفياك الذين تسمع حينهم من سجن
الطآء و ديار اخرى انك انت الذى شهد كل ذى علم بقدرتك و اقتدارك و كل ذى بصر بقوتك و عظمتك و
استعلائك لا اله الا انت المقتدر المهيمن العزيز الجبار

و بعد قد فاز الخادم بكتابكم الذى كان ينادى و يصيح و يشهد بحجكم و ودكم و اقبالكم و خضوعكم و خشوعكم و تبليغكم و
استقامتكم و ذكركم و ثنائكم لأمر الله ربنا و ربكم و مقصودنا و مقصودكم فلما اخذنى عرف بيانكم و سكر رحيق تبليانكم و
ظهر لى سرّكم و نجواكم فى الله و فى امره قصدت من لا يعزب عن علمه شىء و بعدما حضرت و عرضت نطق لسان
المقصود بآيات لا يعرفها احد الا هو و لا يقدر ان يذكرها الا هو و تضوّع منها عرف عنايته على شأن تعطّرت منه الآفاق
و اتى اقرّ و اعترف بعجزى عن ذكرها و اظهارها ولكن اذكر لحضرتكم ما انطبع فى مرآة قلبي على قدرى قال عزّ بيانه يا
حيدر قد سمع المظلوم ندائك فى امر الله و سرورك فى حبه و حزنك بما ورد على اوليائه لعمر الرحمن انّ الأحزان اخذت
الامكان و الناس فى مرية و نفاق قد احاط الأعداء حزب الله مالک الأسماء على شأن ناح به الفردوس الأعلى و سگان
الجنة العليا و الذين طافوا العرش فى العشيّ و الاشراق يا على انّ الأحزان ما منع ربك الرحمن انه قام على الأمر على شأن
ما خوفته سطوة العالم و لا ظلم الأمم ينادى بأعلى النداء بين الأرض و السماء و يقول قد اتى يوم الميعاد و مالک الایجاد
ينطق انه لا اله الا انا العزيز الوهاب يا على انّ الصبيان ارادوا ان يطفئوا نور الله بأفواههم و يخمدوا نار السّدة بأعمالهم قل
سحقاً لكم يا مظاهر الأوهام اتقوا الله و لا تنكروا هذا الفضل الذى به اضاءت الآفاق قل قد ظهر مطلع الاسم المكنون ان
انتم تعلمون قد اتى من كان موعوداً فى كتب الله ان انتم تعرفون قد انار افق العالم بهذا الظهور الأعظم ان اقبلوا بقلوب
نورآء و لا تكونوا من الذينهم لا يشعرون قد اتت الساعة و نرى الناس صرعى يشهد بذلك عباد مكرمون يا حيدر قبل على
تالله قد نفخ فى صور البيان امرأ من لدن ربك الرحمن و انصعق به من فى الأرض و السماء الا الذين انقطعوا عن العالم
متمسكين بجبل الله مولى الأنام هذا يوم فيه اشرقت الأرض بنور ربك ولكنّ القوم فى غفلة و حجاب انا اردنا حياة اهل
العالم و هم ارادوا قتلى كذلك سوّلت لهم انفسهم فى هذا اليوم الذى تنور بأنوار وجهه ربّه المقتدر العزيز المختار ام الكتاب
ينطق و القوم هم لا يسمعون و اللوح المحفوظ قد ظهر بالحقّ و الناس اكثرهم لا يقرؤون اولئك كفروا بنعمة الله بعد
انزالها و اعرضوا عن الحقّ علام الغيوب قد تشبّثوا بأذيال الظنون معرضين عن اسم الله المكنون قل يا معشر العلّاء ان
انصفوا بالله ثم اتوا بما عندكم من الحجّة و البرهان ان انتم من اهل هذا المقام المحمود قل ان اقبلوا الى مشرق وحى الله لزيكم
معادل ما عندكم و عند الأحزاب من آيات الله و بيناته و حججه و برهانه اتقوا الله و لا تكونوا من الذين حقّت عليهم
العذاب من لدى الله مالک الوجود هذا يوم فيه ينادى بحر العلم و اظهر لآلئته ان انتم تعرفون و سمآء البيان ارتفعت بالحقّ
من لدى الله المهيمن القيوم لعمر الله كينونة العلم تنادى و تقول قد اتى المعلوم الذى تزيّنت به كتب الله العزيز الودود قد
ظهر منه كل فضل و خير و اليه يعود اتقوا الله يا معشر الجهلاء و لا تظلموا على الذين ما ارادوا الا ما اراده الله و لا تتبعوا
اهوائكم ان انتم تسمعون سيفنى ما ترونه اليوم و تنوحون على ما فرطتم فى جنب الله يشهد بذلك هذا اللوح المسطور ان افرح
بما ذكرناك من قبل و فى هذا الحين بما لا ينقطع عرفه و لا يتغيّر بدوام اسماء الله ربّ العالمين انا قبلنا ذكرك و ثنائك
و تبليغك و خدمتك فى هذا النبأ العظيم و سمعنا ما نطق به لسانك فى المجالس و المحافل ان ربك هو السميع البصير انا
زيّناك بطراز رضائى فى ملكوتى و ناديناك من شاطئ الواد الأيمن فى البقعة النورآء خلف قلزم الكبرياء من سدره
المنتهى انه لا اله الا انا الله العليم الحكيم قد خلقناك لخدمتى و اعلاء كلمتى و اظهار امرى تمسك بما خلقت له من لدن
أمر قديم

و نذکر اولیائی فی هذا الحین و نبشّره بمنايات الله و ما قدّر لهم فی کتابی المبین قد سمعتم شماتة الأعداء فی حیّ و رأیتهم ظلم الأشقیاء فی سبیلی و انا الشّاهد العلیم کم من ارض تزینت بدمائکم فی سبیل الله و کم من مدینة ارتفع فیها ضحیجکم و حنینکم و کم من سجن ساقکم الیه جنود الظّالمین فاعلموا بالیقین أنّه ینصر کم و یرفعکم فی العالم و یرفعکم مقاماتکم بین الأمم أنّه لا یضیع اجر المقربین ایّا کم ان تحزنکم اعمال مطالع الأوهام و ما ارتکب کلّ ظالم بعید خذوا کوب الاستقامة باسم الله ثمّ اشربوا منه بسلطانه القویّ القدير کذلک لاحت من افق سماء اللّوح شمس شفقتی و عنایتی لتشکروا ربکم العزیز الکریم البهاء المشرق من افق ملکوت بیانی علیک و علی الذّین اقبلوا الیک و سمعوا ما نطق به لسانک فی هذا الأمر العزیز العظیم انتهى

الحمد لله خفیف سدره منتهی بشأنی مرتفع که قلوب اهل عالم اگر فی الجملة اقبال نمایند منجذب و مشتعل شوند بلکه کلّ اشیاء ولكن شئونات نفس و هوی عموم اهل عالم را از مالک وری محبوب نموده افّ للذّین منعته انفسهم و اهوائهم عن الله ربّ العالمین این خادم فانی باید بعدد کلّ اشیاء شکر و حمد نماید محبوب حقیقی را چه که از قلم اعلی حکم رضا مخصوص آن محبوب روحانی نازل کلّ الخیر لمن فاز بهذا المقام الأعلی و الرتبة العلیا ان ربنا الرحمن هو الباذل الکریم در این ایام مکرّر ذکر آن محبوب از لسان عظمت جاری و ظاهر انشاء الله زیارت هریک فائز میشود

اینکه ذکر آقایان و دوستان و اولیای ارض ش را فرمودید الله الحمد بطراز حبّ الله مزینند و باسمش در ملأ اعلی مذکور و معروف این فقره وقتی مخصوص در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد و هریک بذکر محبوب عالمیان فائز گشتند و این کلمات عالیات از مطلع امر منزل آیات و مظهر بینات نازل قوله تبارک و تعالی

هو الذّاکر العلیم الحکیم

یا حیدر قبل علی دوستان آن ارض بذکر مظلوم عالم فائز شدند و در ساحت امنع اقدس مذکورند قد ذکرنا الحاء و السّین فی الواح شتی و فی الصّحیفة الحمراء الّتی ما اطّلع بها الاّ الله ربّ الأرباب و انزلنا له ما خضعت له الآیات یشهد بذلك امّ الکتاب و ذکرنا العلی بذکر انجذبت منه الأشیاء و عن ورائها کلّ ذی اذن فاز بنفحات هذه الاّیام یا علی کن علی شأن لا تحزنک نعیق الذّین کفروا بالله و لا نعیب الذّین انکروا هذا الأمر الذّی به زلت الأقدام و ذکرنا من سمی بغلام قبل حسین مرّة بعد مرّة یشهد بذلك من ینطق فی هذا الحین أنّه لا اله الاّ انا العزیز الغفار طوبی لک و لاسمک الذّی یجد منه المخلصون عرف خلوصک لله مالک الرّقاب انا نوصیک بالعمل الخالص لله وحده و بما یرتفع به الأمر بین العباد و ذکرنا من سمی بمحمّد قبل باقر و نبشّره بعناية الله و بما نزل له فی هذا المقام ان افرحوا یا احبّائی فی ایامی قد ارسلنا الیکم من قبل ما یشهد لکم فی السّرّ و الاجهار تمسّکوا بعروة الله و حبله ثمّ انصروه فی ایامکم بجنود الحکمة و البیان انا نکبر علی اولیائی فی هناك و نوصیهم بالأعمال و الأخلاق و بما نزل من قلبی الأعلی فی اللیالی و الاّیام انا جعلنا سلاح المقربین بیان الله مالک يوم التّناد خذوه باسم ربکم لعمر الله به یسخر من فی الآفاق کذلک اوقدنا سراج العرفان فی مشکاة البیان و انا المقتدر العزیز المنان یا اولیائی علیکم بهائی و رحمی و عنایتی قد رأیتهم ما لا رأی عین و سمعتم فی سبیلی ما لا سمعت آذان العالم یشهد بذلك مشرق الوحی و مطلع البرهان قد سمعتم زماجیر الأعداء فی حیّ ان استمعوا فی هذا الحین ندائی الأهلی أنّه لا یعادلّه شیء من الأشیاء یشهد بذلك من یدع العالم الی اعلی المقام انتهى فی الحقیقة فائزند بآنچه که ناس از آن محرومند الاّ من شاء الله انشاء الله بکلّهم بر خدمت امر قیام نمایند و تکلم کنند بآنچه که مقناطیس است از برای جذب عالم و آن بیانات حقّ جلّ جلاله است قسم محبوب عالم اگر ناس در دقائق معدودة محدودة بیانات الهی را اصغا نمایند البتّه از عالم و عالمیان مقدّس شده بر خدمت امرش قیام کنند بشأنی که حوادث ایشان را منع ننماید و محروم نسازد در

این ظهور اعظم میفرماید سلاح جنود الهی اخلاق مرضیه و اعمال شایسته و کلمه طیبه بوده و هست این سلاح هرگز کند نشود و بصیقل محتاج نگردد هذا ما سمع الخادم من لسان ربّه المبین الحکیم این خادم فانی خدمت محبوب مکرم معظم حضرت انیس الذی جعله المشرکون اسیراً و داروا به الدیار سلام و تکبیر عرض مینماید حقّ واحد شاهد که لازال امام عین بوده و هستند و در هر حال از برای ایشان این خادم فانی تأیید میطلبد و همچنین آقایان مذکور سلام الله علیهم خدمت هر یک این خادم فانی تکبیر و سلام عرض مینماید و منتها نجلت از برای این عبد حاصل چه که جناب شیخ سل علیه بهاء الله عازم بودند و این عبد موفق نشد بر ذکر و یا ثنائی و اظهار خلوصی و حیّ و ودادی حقّ شاهد و گواهیست بشأنی این فانی بتحریر مشغول کاد ان یضلّ النّوم سبیل عینی و چون این خدمت راجع بحقّ جلّ جلاله است و اثمارش از برای کلّ لذا البتّه عذر فانی مقبول و مجری است و از حقّ تعالی شأنه تأیید میطلبم که فانی را موفق فرماید بر تدارک آنچه فوت شد ان ربنا الرحمن هو المقتدر القدير

اینکه ذکر حضرت افغان جناب آقا میرزا ابراهیم علیه بهاء الله الأبهی فرمودند وقتی مخصوص در حضور من لا یعزب عن علمه من شیء عرض شد اذا افتّر ثغر البیان و نطق بما عجز عن ذکره الامکان انّ الخادم یذکر علی قدر معلوم قوله عظم بیانه و عزّ برهانه

بسمی المشرق من افق الفضل

کتاب انزله المظلوم من شطر السّجن لمن آمن بالله المهیمن القیوم انه یدع کلّ الی الله و یدهیهم الی صراطه الممدود قد اتی الوعد و نسفت الجبال و انفطرت السّماء و انشقت الأرض و ینطق علی غصن البیان مکلم الطّور یا افغانی علیک بهائی انا نذکرک و الذّین تمسکوا بالعروة الوثقی و نوصیهم بما ینبغی لهذا الأمر الذّی کان مستوراً فی علم الله و مسطوراً فی لوحه المحفوظ طوبی لک و لمن شرب ریحق العرفان من ایدای عطاء ربّه الغفور قل یا ملأ الأرض اتقوا الله و لا تتبعوا أهواء الذّینهم لا یفقهون خدوا ما امرتم به من لدی الله و لا تتبعوا کلّ جاهل مردود قل یوصیکم الله بالبرّ و التّقوی ان اعملوا ما امرتم به و لا تكونوا من الذّینهم لا یشعرون کن قائماً علی الأمر علی شأن لا تحجبک حجابات الأرض و لا تمنعک ضوضاء کلّ غافل محجوب انا زیناک بنسبتی هذا من فضل لا یعادلّه ما خلق فی الأرض یشهد بذلك عباد مخلصون انا نکبر علیک و علی احبائی فی هناك الذّین توجّهوا الی الوجه اذ اشرقت انواره من افق العالم و اجابوا اذ ارتفع النداء من مقامه المحمود یا حزب الله فی هناك ان استمعوا من امواج هذا البحر انه لا اله الا انا العزیز الودود ان انصروا ربکم بسلاح البیان بالحکمة الّتی امرتم بها فی لوحی المسطور لا تحزنوا عن الذّین ظلموا و لا تطمئنّوا من الذّین یدعون الایمان کم من غافل جعل الاقرار شرکاً لآماله و کم من شقیّ یعترف لیعرف ما انتم علیه کذلک وصّا کم الله من قبل انه هو الحقّ علام الغیوب البهاء المشرق من افق سماء فضلی علیک و علی اولیائی فی هناك و علی الذّین ما نقضوا میثاق الله و عهده و علی امائی اللّائی آمن بالله ربّ ما کان و ما یکون انتهى لله الحمد ان حضرت بعنایت حقّ جلّ جلاله فائز گشتند این فانی خدمت ایشان اظهار فنا و نیستی مینماید و از حقّ میطلبد در هر آن بر مقامات افغانش بیفزاید انه علی ما یشاء قدیر

اینکه در توجّه بارض خضرا و آن اطراف مرقوم داشتند این فقره عرض شد فرمودند حال توجّه بآن اطراف جایز نه وقتی از اوقات این کلمه علیا از لسان عظمت شنیده شد فرمودند یا عبد حاضر نفوسی که بعنایت حقّ فائزند و مقدّمند بر کلّ معدود بوده و هستند و باید ایشان نفوس معروفه را ستر نمایند و اقبال و ایمانشان را مستور دارند و آنچه از ایشان در امر الله ظاهر شود نظر بحکمت باید مستور باشد از عین و ممنوع باشد از آذان انتهى فی الحقیقه این فقره مهمّ است تفکر در

آن لازم چه که میشود سبب فتنه‌های عظیمه و ضرر کلی شود مثلاً شخص معزز معروفی اگر مشاهده نماید ذکرش انتشار یافته و این سبب ذلت و پستی مقامش میگردد بکمال ظلم قیام نماید تا بر رتبه و مقام و عرش نقصی راه نیابد فی الحقیقه مراعات این فقره لازم حق جلّ جلاله الهام فرماید آنچه را که مصلحت کل است

ذکر جناب آقا میرزا عبدالکریم علیه بهاء الله نموده بودند عریضه ایشان در ساحت امنع اقدس عرض شد و یک لوح از سماء مشیت الهی مخصوص ایشان نازل انشاء الله بآن فائز شوند و از عرفش اهل آن دیار را معطر نمایند هذا ما نطق به لسان العظمة فی ليلة دلماء قوله عزّ بیانه و جلّ کبریائه

هو الناظر من افقه الأعلى

تالله قد ظهر أمّ الكتاب و يدع الكلّ الى الله ربّ العالمين و البحار تنادى قد ظهر البحر الأعظم الذى يسمع من امواجه انه لا اله الا انا الفرد الخبير و الأشجار تصيح و تقول يا ملاء الأرض قد ارتفع حفيف سدره المنتهى و صرير القلم الأعلى ان استمعوا و لا تكونوا من الغافلين و الشمس تنادى يا معشر العلماء قد انفطرت سماء الأديان و انشق القمر و كلّ فى حشر بدیع اتقوا الله و لا تتبعوا أهوائكم ان اتبعوا من شهد له كتب الله العليم الحكيم قد رجع حديث الطور فى هذا الظهور و المکلم يقول قد اتى المقصود و استقرّ على عرش الايقان ان انتم من العارفين و وصّى الكلّ بما يرتفع به امر الله و يهدى الكلّ الى صراطه المستقيم کم من مملوك انجذب من نداء الله و کم من مالک قام على الظلم على شأن ناح به سکان الفردوس الأعلى و اهل هذا المقام الکريم کم من فقير شرب رحيق الوحى و کم من غنى اعرض و انکر الى ان کفر بالله مالک هذا اليوم المبارک البدیع قل خافوا الله ثم انصفوا فى هذا النبأ الذى اذا ظهر خضع له كلّ نیا عظیم قل يا معشر الجهلاء ان تنكروه بأى برهان يثبت ايمانكم برسل الله من قبل و بما نزل من ملکوته العزيز المنيع هل يغنيكم ما عندكم و هل يحفظكم اموالکم لا و نفس الله المهيمنة على من فى السموات و الأرضين ضعوا ما أفتموه بأيادى الظنون و الأوهام و خذوا كتاب الله الذى نزل بأمره المبرم المتين قد حضر کتابک لدى المظلوم و انزل لك هذا اللوح الذى تضوّع منه عرف عنایة ربّک المشفق الکريم نسأل الله بأن يجعلک علماً فى مدينة ذکره و يرفع مقامک فى هذا الأمر الذى يرى المخلصون قبائل الأرض فى ظلّه ان ربّک هو العليم الخبير و نسأله بأن يرزقک خير ما فى کتابه انه هو السامع المجيب کن قائماً على نصرة امره بجنود الحکمة و البيان کذلك قضى الأمر من لدى الله العزيز الحميد طوبى لمقبل اقبل اليوم و لمستقيم ما خوفته جنود الظالمين البهائم الظاهر اللائح من افق ملکوت البيان عليك و على الذين اخذوا رحيقه الختم باسمه القيوم و شربوا منه رغماً للذين كفروا بالذى آمنوا به و انكروا هذا النبأ الذى شهد له الله فى کتابه العزيز القديم و نذكر الذين آمنوا من ذوى قرابتک و نبشّره بفضل الله و رحمته التى سبقت من فى السموات و الأرضين انتهى

حمد مقصود عالمیان را چه که امواج بحر عنایتش متتابع و اریاح فضلش مترادف یا محبوب فؤادى مع آنکه احزان از کلّ جهات احاطه نموده قلم اعلى در لیالى و ایام متحرک و مشغول روح من فى العالمين لأثر قلبه الفداء این خادم فانی هم خدمت جناب مذکور تکبیر میرساند از عرف آیات الهی که از سماء مشیت مخصوص ایشان نازل امید هست فائز شوند بآنچه که نفاذ او را اخذ نماید و تغییر راه نیابد الأمر بيد الله يفعل ما یشاء و يحکم ما يريد و هو المقتدر القدير مع جناب شيخ سل هم لوحى باسم ایشان نازل و ارسال شد ذکر جناب يوسف خا علیه بهاء الله نموده بودند الحمد لله بعنایت حقّ جلّ جلاله فائزند این فانی خدمت ایشان تکبیر میرساند مخصوص ایشان الواح متعدده نازل و ارسال شده انشاء الله بآثار قلم اعلى فائز شوند و به ما ینبغى لأيامه عامل گردند ذکرشان در ساحت امنع اقدس بوده و هست هذه بشارة من الخدام اليه

اینکه ذکر جناب آقا محمد حسین (با) علیه بهاء الله فرموده بودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس لآلی ذکر بر شکل این کلمات از بحر بیان لایزالی ظاهر قوله تبارک و تعالی

بسمه الذاکر العلیم

یا محمد قبل حسین کن مستعداً لنزول عناية الله رب العالمين انّ الرحمن اراد ان يقذف لك لآئ العرفان من بحر فضله العزيز المنيع هل من ذی بصريشهد ويرى و هل من ذی سمع يسمع ندائی الأهل من الأفق الأعلى و هل من ذی قلب يقبل الى سدره المنتهى على شأن لا تضعفه سطوة الملوك و لا وضوء المملوك ينطق بالحكمة و البيان فى الامكان ويشهد بما شهد الله انه لا اله الا هو القوى الغالب المقتدر العليم الحكيم

یا حسین قد ذکر ذکرک لدى المظلوم فى السجن الأعظم و انزل لك ما لا تعادله كتب العالم يشهد بذلك مالک القدم ولكنّ الناس اكثرهم من الغافلين انا نادينا من افق البرهان من فى الامكان منهم من اخذه عرف بيان ربه على شأن نبذ ما عند الناس شوقاً للقاء الله ربّ العرش العظيم و منهم من تحير و توقف و منهم من سرع و طار و اجاب مولاه القديم و منهم من اعرض و انكر الى ان كفر بالله العزيز الحميد و منهم من افق عليه بظلم ناح به كل عارف بصير انا دعوناهم الى كوثر الحيوان و هم حكموا على سفك دمی بظلم مبين كذلك اشرقت شمس التبيان من افق سماء بيان ربك الرحمن أنك اذا فزت بأنوارها سبج بحمد ربك و قل لك الحمد يا اله العالمين طوبى لك و للذين ما منعهم الدنيا و زخارفها عن هذا الأفق المنير كبر احبائي من قبلى انا نوصيهم بالحكمة التى انزلنا حكمها فى كتابى البديع انتهى

و همچنين ذکر جناب آقا داراب و مشهدى باقر عليهما بهاء الله نموده بودند هذا ما نزل لهما من ملكوت فضل ربنا الرحمن الرحيم قوله عزّ بيانه و جلّت عظمته

بسمى المظلوم الغريب

ان يا قلم الأعلى اياك ان يحزنك ظلم العلماء او سطوة الأمراء او وضوء كل همج رعاع كلما زاد البلاء امرناك بالنداء اعظم عما ناديت من قبل ان ربك هو الأمر المختار دع الأطفال ليلعبوا بالتراب كذلك يأمرک الوهاب فى هذا الحين الذى يذكر عبده داراب كن راکضاً مرة الى اليمين و قل يا اصحاب اليمين قد قرّت عيونكم بما اشرقت شمس الظهور و اخرى الى الشمال و قل يا اصحاب الشمال موتوا بغیظکم قد اتى المكنون و ظهر المخزون و ينطق امامه امّ الكتاب يا اهل البهاء اياكم ان تمنعكم شؤونات الأعداء عن مالک الأسماء سوف يفنى ما ترونه اليوم و يبقى لكم ما نزل من لدى الله فى المآب هذا يوم فيه تغرّدت حمامة البيان على غصن العرفان و ظهر الصراط و سكرت الأبصار كذلك دارت افلاك البيان بحركة اصبع ارادة ربك الرحمن و سرت السفينة الحمراء على قلزم الكبرياء امراً من لدى الله ربّ الأرباب

و نذكر من سمى بباقر و الذين معه ليفرحوا بعناية الله و رحمته انه هو المشفق العزيز الوهاب

یا اولیائی نوصیکم بما ينبغى لمقاماتکم و لهذا الأمر الذى جعله الله مقدساً عن الأذکار خذوا لوح الله بقوة من عنده ثم اذكروه فى الليالى و الأيام و فى العشي و الاشرار طوبى لمن خرق الحجاب الأكبر و سمع حفيف السدره من شطر المنظر

الأَكْبَرُ أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْفَرْدُوسِ الْأَعْلَى فِي الزَّيْرِ وَالْأَلْوَابِ الْبَهَاءِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى الَّذِينَ نَبَذُوا أَوْهَامَ النَّاسِ عَنْ وَرَائِهِمْ مُتَشَبِّثِينَ
بِأَذْيَالِ رَدَاءِ رَبِّهِمْ مَالِكِ الْإِبْجَادِ أَنْتَهَى

یا محبوبی عالم را آمال از عرفان مآل منع نموده و اموال از غایه قصوی محبوب ساخته بقطره متمسک و از بحر غافل و بکتاب متشبث و از امّ الکتاب محروم آیا چه سکری است که عالم را احاطه نموده بشأنی که فی الحقیقه شمس را از ظلّ تمیز نمیدهند العظمة لله القدرة لله فی الحقیقه این خادم فانی خود را در منها درجه تحیر مشاهده مینماید چه که ملاحظه میشود امری که حقیقتش از ظهور آفتاب و بحر و سماء و ارض و اختر و لاختر است کل از آن محبوب و محروم از حقّ جلّ جلاله این خادم فانی طلب مینماید که بید مبارک از بحر عنایت بر مردگان مبذول فرماید آنچه که سبب حیات کل است تا کل لذّت حیات و لذّت بیان رحمن و لذّت عنایتش را بیابد و بمثابّه روح در عالم حرکت نمایند آنّه لهو السّميع المجیب و هو الغفور الکریم

و اینکه مرقوم داشتید در آن سمتها دوستان الهی وجهی معین نموده اند مخصوص اهل سخن ارض ط یشکر الخادم ربّه آنّه ایدهم علی ما ینبغی لهم فی مثل هذه الاّیام و هذه الحوادث

و اینکه مرقوم فرمودید قدری را نگاه داشتند تا در حرکت زحمت بر حضرت مذکور (اف) علیه من کلّ بهاء ابهه وارد نیاید این فقره بعد از عرض در ساحت امنع اقدس مقبول افتاد بشأنی که فرمودند طوبی له و نعیماً له بما یکون ناظراً فی الأمور الی عزّ امر الله و سلطانه و ارتفاع کلمته و اعلاء حکمه یا عبد حاضر از حقّ بطلب مبلّغین در جمیع احوال ناظر باشند بآنچه که سبب و علّت تضرّع عرف تقدیس است بین عباد طوبی لحیدر قبل علی انا اعترفنا برضائنا عنه و شهد بذلک قلبی الأعلی فی هذا المقام و مقامات اخری باید مبلّغین بقدر ضرورت از حقوق اخذ نمایند و آنهم اگر بروح و ریحان واقع شود انتهی

اگرچه در شرایط مبلّغین از قلم اعلی جاری شد آنچه که کافیت و لکن در این ایام در عریضهائی که این عبد خدمت یکی از افنان سدره عرض مینمود این کلمه علیا از لسان عظمت استماع شد قوله عزّ کبریاؤه و جلّ شأنه از حقّ میطلبیم ایشان را مؤیّد فرماید بر خدمت امر و تبلیغ ما انزله الوهاب فی الکتاب بشأنی که ما یشهد و یری حجاب نشود و منع ننماید انشاء الله بثوب تقوی و رداء زهد و اکیلل انقطاع مزین شود آنچه ذکر شد بمثابّه سلاحست از برای مبلّغین بل احد و احکم و انفذ انتهی

جناب محبوب فؤاد آقا میرزا اسدالله علیه بهاء الله الأبهی هم سنه قبل در این فقره مرقوم داشته بودند و مقصودشان آنکه هر مبلّغی که من عند الله موفق و مأمور است باین امر عظیم باید بقدر کفاف با او باشد و در هر ارض که وارد میشود کمال انقطاع از او ظاهر باشد و فی الحقیقه این فقره مرقاة اعظم است از برای ارتقا و صعود و اقبال و توجه امم زهد و انقطاع دو جناحند از برای صعود اسیرهای نفس و هوی الی هواء القرب و اللّقاء لله الحمد آن حضرت عمل فرموده آنچه را که عندالله مقبول بوده این مقامیست بزرگ و شائست عظیم حضرت افنان اح علیه من کلّ بهاء ابهه و بعضی از ایشان بسیار زحمت کشیده اند فی الحقیقه آنچه از ایشان برآمد عامل شده اند و در اعلاء کلمه و ارتفاع امر و انفاق کوتاهی نموده اند آن حضرت خود چون راضی بزحمت ایشان نشده اند باید احباء الهی را هم بکمال روح و ریحان آگاه نمایند که شاید از بعد آقایان افنان علیهم من کلّ بهاء ابهه مستریح شوند اگرچه حقّ جلّ جلاله عطا میفرماید آنچه را که سزاوار

است ولكن چون در این ایام دستگاه تجارت ایشان را خسارتی رسیده لذا چندی فارغ باشند اقرب بتقوی است یا محبوب فوادی عنایت بزرگی در باره ایشان شده اگرچه حال از ایشان و غیر ایشان این فقره کما هو حقّه مستور است ولكن يظهره الله ربنا المقتدر العليم الحكيم

اینکه مرقوم فرمودند در منزل جناب حاجی میرزا فضل الله علیه بهاء الله تشریف داشتند مع دوستان الهی علیهم بهاء الله ذکرش در ساحت اقدس عرض شد هذا ما نطق به محبوب العالمين و المذكور في افئدة النبیین و المرسلین قوله عزّ کبریائه یا فضل الله فضل حقّ جلّ جلاله در بارهات مشهود و ظاهر چه که بذکرش فائز شدی و در سخن اعظم از قلم اعلی اسمت نازل جمیع انبیا و اولیا و اصفیا باعظمت این فضل گواهی داده و میدهند ان افرح بهذا الفضل المبين احبای الهی که در آن مجمع حاضر بودند هریک را ذکر نمودیم و در کتاب الهی از قلم اعلی اسم هریک ثبت شده طوبی لهم انا نکبر من هذا المقام عليهم و علی اصفیائی و اولیائی هناك و فی دیار اخری و نوصی الكل بالصبر و الاصطبار فیما ورد علی الأبرار و بما یرتفع به امر الله العليم الحكيم انتهى

و اینکه مرقوم داشتید ورقه علیا بهاء الله اخت محمد قاخا بافق اعلی توجه نموده لدی العرش عرض شد و همچنین عریضه اش معروض و هذا ما نطق به لسان الکبریاء فی الجواب قوله عزّ بیانه و جلّ ذکره

هو السامع المجیب

یا امتی و ورقتی ان افرحی بما صعد ندائك الی سدرۃ المنتهی و انّها اجابتک من الأفق الأعلى انه لا اله الا انا المظلوم الغریب قد ظهرونا و اظهرونا الأمر و هدینا الکّل الی صراط الله المستقیم و شرعنا الشّرايع و امرنا الکّل بما ینفعهم فی الآخرة و الأولى و هم افتوا علی سفک دمی بذلک ناحت الحور و صاح الطّور و بکی الرّوح الأمين قد منعوا انفسهم عن فیوضات الاّیام بما اتبعوا کلّ جاهل بعید قد نبذوا بحر العلم عن ورائهم متوجّهین الی الجهلاء الذّین یدعون العلم من دون بینة من الله ربّ العالمین طوبی لک بما نبذت الأوهام و تمسّکت ببجل الله المتین در فضل حقّ جلّ جلاله ملاحظه نما چه بسیار از ملوک و ملکه های عالم بعد از طلب و آمال و انتظار از مقصود عالمیان محروم ماندند و تو بآن فائز شدی انشاء الله فائز شوی بعملی که عرفش بدوام اسماء حقّ جلّ جلاله باقی و پاینده ماند لعمر الله بکلمة یا امتی معادله نمینماید آنچه در ارض مشهود است زود است چشمهای عالم بمشاهده آنچه از قلم اعلی نازل شده روشن و منیر گردد طوبی لک و لأمّ رضعتک قدر این مقام را بدان و بایست بر خدمت امر بشائی که شبهات و اشارات مرئیین ترا از قیام باز ندارد آفتاب یقین مشرق و ناس بظنون متمسک بحر علم مّواج و قوم بذیل جهلا متشبّث این امراض مزمنه را دریا ق رفع ننماید مگر بعنایت حقّ جلّ جلاله اماء آن ارض را تکبیر برسان و بفضل و رحمت الهی بشارت ده انا اردنا لک مقاماً ان احمدي ثم اشکری ربک الفضال الکريم الحمد لله العلیّ العظیم انتهى

لله الحمد بما انعم و اکرم امطار ربیع رحمانی نصیب قاصدین و طالبین و قانتات صادقات بوده و هست اشعة آفتاب کرم بشائی دیده میشود که اگر جمیع کائنات فی الجمله اقبال نمایند بحر عنایتش فائز شوند از دریا های کرم و جودش سائل و آمل که کل را بانوار هدایت مزین فرماید و از این فضل لا مثل له محروم نسازد انه هو الفضال الکريم

و دستخط دیگر آن محبوب که بتاريخ ۱۵ شهر ذی القعدة الحرام بود عالم عالم فرح بخشید و مسرت عنایت نمود انشاء الله لازال بعنایت حق جلّ جلاله مسرور باشید

و اینکه در باره جناب م ش علیه بهاء الله مرقوم داشتید چندی قبل لوح امنع اقدس مخصوص ایشان بصحابت جناب شیخ سل علیه بهاء الله ارسال شد انشاء الله مؤید باشند بر خدمت امر اگرچه خطاهای کبیره از ایشان ظاهر و لکن عفا الله عنه فضلاً من عنده حال لحاظ عنایت بایشان متوجه و امید هست از فضل بینتهای حق جلّ جلاله آنچه مصلحت ایشانست از سماء عنایت نازل فرماید و از قلم تقدیر مقدر نماید لا یعلم الانسان ما یضره و ما ینفعه هو یعلم و یعمل ما ینبغی لعنایتیه لأحبائه لکن آنچه این خادم فانی از برای ایشان طلب نموده اینست که در این ایام عامل شوند لله و فی سبیل الله آنچه را که بدوام ملک و ملکوت عرف بقا از او متضوع باشد باری در هر حال از حق میطلبم آنچه را که خیر عباد در اوست

و اینکه مرقوم فرموده بودند اجلالاً لأمر الله من غیر اطلاع حرکت فرمودند این فقره لدی العرش بسیار مقبول افتاد هذا ما نطق به لسان العظمة قوله جلّ جلاله و مثله ینبغی ان یعمل ما عمل و مثله یلیق ان یبلغ امر ربّه انتهى

و وقتی از اوقات این کلمه علیا از لسان مالک وری و ربّ عرش و ثری شنیده شد قوله عزّ کبریائه زهد و انقطاع بمثابه نیرین اعظمینند از برای سماء تبلیغ طوبی لمن فاز بهذا المقام الأكبر و المقرّ الأطهر الأعظم انتهى

اینکه الواح خواسته بودند باسم و بی اسم ارسال شد و همچنین مخصوص اولیای آباءه علیهم بهاء الله مالک الأحدیة الواح بدیعه منیعه از سماء مشیت الهیه نازل و ارسال شد طوبی لهم طوبی لهم و لهم حسن المبدی و المآب

اینکه در باره جناب حاجی میرزا ش ک (ت ر) علیه بهاء الله مرقوم داشتید لله الحمد بعنایت حق جلّ جلاله فائز شدند و مکرر ذکرشان در ساحت اقدس شده و لوح امنع اقدس هم مخصوص ایشان ارسال گشت یسأل الخادم ربّه بأن یجعله مستقیماً علی هذا الأمر الأعظم علی شأن یشار الیه بالبنان حرکت و توجهشان حال از حکمت خارج لو شاء الله یکتب له من قلبه الأعلى اجر لقائه هذه کلمة سمعها الخادم من لسان ربّه المشفق الکریم البهاء علیه

اینکه در باره قطعاتی که مخصوص جناب خان علیه بهاء الله ارسال شده مرقوم داشتند تفصیل آنکه آن قطعات مال سرکار خان نبوده شخصی خواسته بود لذا ارسال شد و حال دادن باو هم جایز نه حسب الأمر باید بآن جناب برسد مطالبه فرمایند حینی که ذکر محبوب فؤاد حضرت شیخ عل الذی فاز فی أول الأیام قبل اکثر الأنام و همچنین ذکر آقایان اف علیهم من کلّ بهاء ابهه در ساحت امنع اقدس اعلی مطابق دستخط آن محبوب عرض شد این کلمات عالیات از مشرق امر مشرق قوله عزّ کبریائه یا حیدر قبل علی نار سدره مشتعل و مکلم طور ظاهر و ناطق لعمر الله اگر دوستان الهی فی الجملة توجه نمایند حلاوت بیان رحمن ایشان را بشأنی جذب نماید که آثارش ارض را احاطه کند و همچنین از نار سدره بشأنی مشتعل شوند که اثر حرارت در کل ظاهر گردد و این اشتعال و جذب نظر باسباب گاهی ظاهر و هنگامی مستور یعنی وقتی در ظلّ اسم ظاهر ظاهر و زمانی در ظلّ اسم باطن باطن علی علیه بهائی و همچنین افتانی علیهم بهائی از اقبال و توجه و اشتعالشان افتده و قلوب مشتعل و آثار آن اشتعال در عالم موجود و لکن حال مستور سوف یری العالم جذبهم و اشتعالهم و آثار ما عملوا فی سبیل الله ربّ العالمین لهم ان یشکروا الله بهذا الفضل الذی لیس له مثل فی العالم و ما

ادر که الأمم صدهزار حسرت و خسارت از برای نفوسی که محبوب مانده‌اند و باقوال کذبۀ مفتریه از افق اعلی و ذرّۀ علیا ممنوع گشته‌اند کذلک زینّا سماء عنایتی بنیر بیانی لأولیائی الدّین ورد علیهم فی سبیلی ما خزن اجره فی علم الله العلیم الخبیر انتہی

الحمد لله حضرت محبوب فؤاد جناب شیخ عل علیه بهاء الله الأبهی در ایامی فائز شدند که افق آفتاب حقیقت از سخاب خالی نه و فرات رحمت الهی در سرّ سرّ جاری و وجه امر از ابصار و عیون مستور صدهزار طوبی از برای ایشان که در مثل آن ایام بحر اعظم رسیدند و از انوار آفتاب حقیقت قسمت بردند و همچنین آقایان عظام حضرات اف علیهم من کلّ بهاء ابهه فائزند بمقامی که این عبد از ذکر آن عاجز است چه که حقّ جلّ جلاله ایشان را بشفاعت نسبت خود مزین داشته جمیع عالم بیک کلمه یا افغانی معادله نمینماید دیگر آیاتی که مخصوص ایشان نازل شده بأفصح البیان تشهد لهم امام وجوه العالم هنیئاً لهم و مرئاً لهم

و همچنین آقایان و اولیای حقّ جلّ جلاله که ذکرشان را فرموده بودند هر یک مکرّر بعنایت الهیه فائز گشته اجر کل عندالله ضایع نشده و نمیشود قسم بآفتاب ظهور یک نفس که در محبت الهی برآورده‌اند عندالله مذکور و در صحیفه حمرا از قلم اعلی مسطور است اگر هر یک را بخواهم ذکر نمایم و مقامش را اظهار دارم باید بدفاتر متعدّده و تألیف کتب عدیده مشغول شوم حقّ خود ظاهر میفرماید این خادم از حقّ میطلبد ایشان را در جمیع احوال تأیید فرماید بر استقامت و خدمت و خلوصی که جمیع اشیاء بر آن گواهی دهد و آثارش در عالم ظاهر و هویدا گردد

اینکه ذکر جناب محمد قبل با (خا) و جناب میرزا ابو علیهما بهاء الله نموده بودند که الحمد لله در اوّل شباب بافق اعلی توجه نموده‌اند این فقره در منظر اکبر عرض شد هذا ما نزلّ لهما من لدی الله العلیّ العظیم قوله تبارک و تعالی

بسمی المظلوم

کتاب انزله الرحمن من ملکوت البیان لمن فی الامکان طوبی لمن سمع و اجاب و ویل لكلّ غافل مرتاب هذا یوم تنور بأنوار الوجه و فیه ینادی لسان العظمة الملک لله مالک یوم المآب قد ذکر ذکرک فی هذا المقام انزلنا لک ما عجزت عن ذکره السن الأنام ان افرح بما ذکرک فی السّجن الأعظم و توجه الیک وجه القدم من اعلی المقام انا انزلنا الآیات و اظهرنا البینات و دعونا کلّ الی سوء الصّراط من النّاس من اعرض و انکر و منهم من افقی علینا من دون بینة و برهان و اوّل من اعرض عنّا علماء الأرض فی هذا العصر الذّین یدعوننی فی اللّیالی و الاّیام باسمی یتکئون علی الوسائد العلیا و اذا اظهرت نفسی قاموا علیّ علی شأن صاحبت به الحصاة طوبی لک بما سمعت النّداء و اقبلت الیه و اجبت مولاک اذ اتی بقدرة و سلطان و هذا ما نزلّ للآخر قوله عزّ کبریائه

بسمی الظّاهر من افق البیان

سبحان الذّی ظهر و اظهر امره علی شأن نطقت الأشیاء قد جاء الوعد و اتی الموعد الذّی شهدت الذّرات انه لا اله الاّ هو المهیمن القیوم قد قرّت عیون المقرّین من هذا الظّهور الذّی به نطقت سدره الطّور و انار الدّیجور و هدرت حماسة الأمر علی اغصان دوحه البیان انه لا اله الاّ هو العزیز الودود کم من عبد اقبل الی الأفق الأعلی و کم من ملک اعرض عن الله

مالک الملوک طوبی لقلب اقبل و لوجه توجه و لأذن سمعت هذا النداء الذى ارتفع من هذا المقام المحمود انک لا تحزن من شئ توکل علی الله فی کلّ الأمور قل

لک الحمد یا الهی بما ذکرتنی فی السّجن و عرّفتنی ما کان مکنوناً فی علمک و مسطوراً فی کتیبک اسألك بأن تجعلنی مستقیماً علی امرک و متشبّثاً بذیل عنایتک انک انت المقتدر العزیز الغفور انتهى

و اینکه ذکر ورقه اخت جناب آقا غلامحسین علیهما بهاء الله نموده بودند در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نزل لها و للأوراق التي اقبلن و آمن بالله الفرد الخبير قوله جلّ کبريائه و عرّ بيانه

هو المشرق من افق الظهور

یا امتی و یا ورقتی حمد کن محبوب عالمیان را که باین فیض اعظم فائز شدی در ایّامی که اکثر علما و رجال ارض از آن محرومند ترا باسم ورقه ذکر نمودیم تا بمثابه اوراق از اریاح اراده حقّ جلّ جلاله متحرّک باشی چنانچه اوراق اشجار ارض از هبوب اریاح ان اشکری ربّک بهذا الذکر المبین اگر حلاوت کلمه یا امتی را بیابی از عالمیان خود را فارغ مشاهده نمائی و در لیالی و ایّام بذکر مقصود یکتا مشغول شوی اوراق و امائی که از فرات رحمت رحمانی آشامیدند و بشرط الله ناظرند هریک را بابتدع بیان ذکر نمودیم طوبی لهنّ و نعیماً لهنّ سوف یظهر الله مقامهنّ فی مقام لا یدکر بالأذکار و لا یوصف بالأوصاف و ترا وصیت مینمائیم بآنچه سبب ارتفاع امر الله است مابین عباد و اماء ندای دوستان را میشنود و اعمال را مشاهده میفرماید انه هو السّميع البصیر البهاء علیک و علیهنّ من لدی الله المقتدر العلیم الحکیم انتهى

و اینکه ذکر سیّد کبیره علیها بهاء الله که به حاجیه معروفند نموده بودند عرض شد و یک لوح امنع اقدس مخصوص او نازل یا محبوب فؤادی امواج بحر فضل الهی نه بشأنیست که انسان بتواند تعقل نماید و یا از عهده شکر برآید کینونت حمد و ثنا و شکر در این عرصه خود را فانی مشاهده مینماید و عاجز و قاصر می بیند در ایّامی که از سماء بغضا سهام بلا اغزر از امطار نازل و ظلمت ضغینه از جمیع جهات محیط قلم اعلی بشأنی ناطق که صدهزار جوهر روح منصعق مشاهده میگردد بصد هزار عجز و ابتهال عرض مینمائیم غافلین را آگاه فرماید و از دریای دانائی بنوشاند اوست باذل اوست معطی اوست بخشنده اوست کریم اوست توانا و بینا از مطلب دور افتادم هذا ما نزل لها قوله جلّ جلاله

هو الناظر من افقه الأعلى

ای کنیز خدا بشنو ندای مالک اسماء را که در سجن بتو توجه نموده و ترا ذکر مینماید هر قاصدی را اعانت نموده و هر ندائی را جواب عطا فرموده و هر طالبی را راه داده امروز سبیل مستقیم ظاهر و میزان عدل منصوب و انوار آفتاب فضل مشرق ولكن ظلمت انفس ظالمه بمثابه غمام مابین آفتاب فضل و اهل عالم حجاب شده و حایل گشته طوبی از برای کسی که حجاب را خرق نمود و بانوار آفتاب ظهور منور گشت چه بسیار از نفوس که خود را از عقلا و اهل دانش میشمردند و در یوم الهی از جمیع فیوضات محروم و ممنوع گشتند یا ورقتی یا امتی قدر این فضل را بدان و همچنین رحمتی که بر تو سبقت گرفت و ترا بافق اعلی هدایت نمود اماء قانتات را از لسان مظلوم تکبیر برسان و بعنایتش مسرور دار انتهى

و هذا ما نزل لصلع جناب الأنیس علیهما بهاء الله

یا ورقتی ان استمعی ندائی من شطر سجی آنه لا اله الا هو الحقّ علام الغیوب انا انزلنا من سماء الظهور ما انارت به الوجوه وقرت به العیون قد اتی الوعد و القوم لا یسعون قد ظهر الموعود و هم لا یفقهون قد اتی من خضع له العالم و تزعزعت ارکان الأمم الذین نقضوا الميثاق و العهود قد اتاهم من یدکونه فی اللیل و الایام و هم اعرضوا عنه و افتوا علیه بظلم ناح به روح الأمر و صاح العرش فی مقام مرفوع ان اشکری ربک بما اختارک لعبده الذی کان اسیراً بأیدی المشرکین فی سنین معدودات و نجاه امراً من عنده و هو المقتدر علی ما کان و ما یکون یا ورقتی حمد کن مقصود عالم را که چشمت را روشن نمود بنور معرفت خود و اذنت را فائز فرمود باصغاء ندائه الأهل ندائی که در لیل و ایام و عشی و اشراق مرتفع است ید فضل دستت را گرفت و از ظلمات اوهام بمشرق یقینت آورد از حقّ میطلبیم ترا مؤید فرماید بر آنچه که لایق این مقام بلند است آنه غفرک و امک ان ربک هو الفضل الکرم انا نبشّرک و ایاها برحمتی و عنایتی و نذکر ضلع اخیک و نبشّرها بفضلی الذی احاط من فی السموات و الأرضین الحمد لله رب العالمین انتهى

اشراقات انوار آفتاب حقیقت اولیا و احبّا و قاتلات و ورقات را اخذ نموده لعمر محبوبنا و محبوب من فی السموات و الأرض اگر بگوش حقیقت آیات الهی را اصغّا نمایند کل مشتعل شوند بشأنی که عالم را مشتعل نمایند یعنی هر نفسی که در او بقیّه روح باقی بزند گانی حقیقی فائز میشود آنه علی کلّ شیء قدیر

در این وقت بمنظر اعلی توجّه نموده الی ان دخلت المقام اذا نطق لسان العظمة قال و قوله الأهل یا خادم بجه مشغول بودی عرض شد بتحریر جواب مراسلات جناب میرزا و ذکر اولیا در آن حین این کلمه علیا از لسان مالک وری نازل قوله جلّ کبریائه و عظم اقتداره انا نحبّ ان نذکر انجم سماء العرفان مرّة اخرى و نوصیهم بما یرتفع به امر الله المهیمن القیوم طوبی لهم بما اقبلوا و سمعوا و اجابوا و فازوا بما غفل عنه علماء الأرض و عرفائها الا من شاء الله رب العالمین باید باتّحاد و اتفاق تثبّت نمایند بشأنی که اختلافات عالم سبب تشدّت نشود و فصل نمایند بکمال همت بر اصلاح عالم قیام کنند و در جمیع اوقات بحکمت و بیان ناس غافل را بحر دانائی هدایت نمایند که شاید آگاه شوند و از ما سوی الله فارغ و آزاد گردند و امر مینمائیم دوستان خود را بحفظ مقامات خود لعمری از برای هر یک مقامی مقدّر که اقلام عالم از ذکرش عاجز است طوبی لهم طوبی لهم انتهى

فی الحقیقه امروز روز اعمال و افعال و حکمت و بیان است در لوحی از الواح این کلمه علیا از قلم اعلی نازل قوله عزّ بیانہ در جمیع امور بحکمت ناظر باشید حکمت دریاق اعظم است بسا میشود معرض را مقبل مینماید و دشمن را دوست تمسک باو لازم چه که در اکثری از الواح این فقره از سماء مشیت مطلع نور احدیه نازل طوبی للعالمین در کلّ حین متمسک باشید بامری که سبب اعلاء کلمه الله گردد اعمال طیبّه و اخلاق مرضیه جند اللّهند در این ظهور اعظم و همچنین کلمه طیبّه مبارکه این جنود جذّاب قلوبند و فاتح ابواب این سلاح احدّ از سلاح عالم است فاسأل الله بأن یؤید کلّ علی ما نزل من قلبه الأعلی فی الزبر و الألواح انتهى در جمیع احوال از حقّ جلّ جلاله تأیید میطلبم بی عنایتش هیچ شیء از اشیاء ثمری نداشته و ندارد له الفضل و الجود و الکرم وله ما یعجز عن ذکره الأمم

دستخط دیگر آن محبوب که بتاريخ ۲۳ شهر شعبان المعظم بود فی الحقیقه آب قوس بود از برای تشنه قلب الأسد لله الحمد مسرت کلّی حاصل هر هنگام نفحهئی از شطر محبت آن محبوب متضوّع میشود فی الحقیقه نافه مشکی است از برای این

خادم فانی دماغ جان معطر و قلب با قوت جدید ظاهر چه که تمام آن مزین است بذکر و ثنا و خدمت و محبت محبوب عالم و در آن مرقوم آنچه که بر حزب الله در ارض میم و الف وارد شده تعالی تعالی عمل العلی و ذکر العلی و بیان العلی و استقامه العلی و شهادة العلی و محو العلی و صحو العلی و صعود العلی و علو العلی لعمر محبوبنا و محبوبکم و مقصودنا و مقصودکم قد ظهر منه من الاستقامه ما تزینت به سماء الاقتدار و من المظلومیة ما ناحت الحوریات فی الغرفات و اهل الفردوس الأعلى فی مقامات عالیات فی الحقیقه همه چه دمی حیف بود هدر برود و در بساط منجمد شود حسن کار این بود که احدی از ایشان مغایری ندید و خلاف حکمتی واقع نه خالصاً لوجه الله اغلی و اعزّ اشیاء عالم را انفاق کرد هنیئاً له یک عالم هنیئاً از برای او لفظ و بیان و ذکر این عبد قابل این مقام نه ولكن از قلم اعلی نازل آنچه که سزاوار است له الحمد فی کلّ الأحوال این ایام هم توجه آن حضرت بآن اطراف جایز نه و مخصوص اسرای آن ارض که بسجن طاء وارد شدند آیات بدیعه منیعه نازل و ارسال شد ذکر آن دیار و اسرای آن دیار و شهدای آن دیار در ساحت اقدس بوده و هست توجه بارض طاء هم این سنه جایز نه چه که از داخلی هم اطمینان کامل حاصل نه ان ربنا الرحمن هو الستار الکریم

اینکه ذکر جناب مشهدی حسین علیه بهاء الله فرموده بودند آنچه اراده نموده اند در ساحت اقدس عرض شد و مقبول افتاد و لکن فرمودند ذکرش حال جایز نه چه که مفسدین ارض در حرکتند و مترصد دست آویز و همچنین فرمودند خدمات او در این سبیل در نظر بوده و هست و مدتهاست یک لوح اقدس مخصوص او نازل و لکن ارسال نشده این ایام ارسال میشود و یک لوح دیگر هم این دو یوم نازل شد انشاء الله بهر دو فائز میشوند

اینکه در باره جناب حاجی علی و ضلع ایشان علیهما بهاء الله مرقوم داشتید در ساحت اقدس اعلی عرض شد هذا ما تکلم به مکلم الطور قوله عزّ کبريائه و جلّ جلاله این فقره لدی الوجه مقبول افتاد نعم ما عمل به الحاج المذکور یعنی در تزویج بنت ذبیح علیه و علیها بهاء الله انا ذکرناه من قبل و فی هذا الیوم بما قرّت به العیون و طارت به الأرواح بشره من قبلی و ذکره من لدی المظلوم بما نزل من لدی الله مالک الرقاب انشاء الله بروح و ریحان و الفت و اتحاد ایام بگذرانند و بذکر و ثنای مقصود عالمیان در عشی و اشراق مشغول باشند انتهى فی الحقیقه مانند در ارض طاء در این ایام مثمر ثمری نه انشاء الله ابن حضرت ذبیح علیهما بهاء الله بمعروف تمسک مینمایند و سبب تفریق نمیشوند اگر محض تفرج هم باشد توجه بارض جناب حاجی نمایند محبوبست یسأل الخادم ربّه بأن يؤید الکّل علی ما یحبّ و یرضی و السلام علی من اتبع الهدی

عرض دیگر آنکه جناب محبوبی امین علیه بهاء الله ذکر آن حضرت را مکرر نموده فی الحقیقه بحق ناظرند و بحق ناطق معروف را از دست نداده و انشاء الله نمیدهند باری ذکر خیر آن حضرت مکرر از ایشان شنیده شد حق توفیق عنایت فرماید تا کل موفق شوند بآنچه که لایق این یوم مبارک است

نفوس مذکوره در دستخط آن حضرت فی الحقیقه از بحر محبت آشامیده اند و بافق عنایت ناظرند این معدوم فانی شهادت میدهد در حق ایشان و از حق جلّ جلاله توفیق میطلبد چندی قبل مخصوص کل الواح مقدسه منیعه از سماء مشیت الهیه نازل و انشاء الله ارسال میشود از حق منیع سائل و آمل که کل بنفحات آیات مقصودنا و مقصود من فی العالم فائز شوند

اینکه در باره حقوق مرقوم داشتند که جناب حاجی مذکور اراده ادای آن دارند هذا من فضل الله یؤتیه من یشاء لله الحمد مؤید گشتند به عمل بما نزل فی کتاب وجهی که قرار شد در این سنه بدهند حسب الأمر قسمت شد صورت آن بنظر میرسد از حق میطلبم ایشان را بر اعمال عظیمه موفق فرماید و از سماء فضل برکت عطا نماید ان ربنا الرحمن هو المقتدر القدیر

و اینکه در باره بقعه مبارکه حضرت ورقه علیا و مخدّره کبری و حضرت افنان حضرت خال معظم علیهما من کلّ بهاء ابهه مرقوم داشتید و رجای جناب من فاز و نفوس اخری علیهم بهاء الله در ساحت امنع اقدس مالک الوری عرض شد و باجابت مقرون فی الحقیقه این عنایت بسیار عالیست چه که محو باو راه ندارد عزل باو نمیرسد از قلم اعلی در ایام ظهور چنین عنایتی ظاهر شود معلوم است شأن و مقام آن فی الحقیقه بخلع باقیه و طراز دائمه فائز شدند نعیماً لهم و مرئاً لهم و طوبی لهم این ذکر در کتاب الهی مخلّد و عرفش مابین عباد متضوّع این بدء مقدّس از ختم و نهایت است در این مقام بیاناتی از لسان عظمت شنیده شد از جمله این کلمه علیا قوله عزّ کبریائه آفتاب بیان الهی را افول اخذ ننماید و غروب از پی درنیاید انتی اینست مقام خلود یشهد بذلک ربنا العزیز الودود و مخصوص لوح امنع اقدس هم در این مقام نازل یعنی در تفویض تولیت بقاع مبارکه مخصوصه در آن بقعه الی جناب الفضل الذی فاز بقاء الله فی السّجن و نفوس اخری الذین نزلت اسمائهم فی اللّوح امرأ من لدن آمر علیم هذه صورة ما نزل من ملکوت الأمر قوله عزّ بیانه

هو الأمر الحکیم

یا فضل الله انا ولیناک و الأربعة المعروفة المذكورة لدى الوجه على البقعة الورقة العليا و البقاع المنسوبة الینا هناک و جعلنا التّولية فی کفکم عزّاً لكم و لذریّاتکم بدوام الملک و الملکوت ان اشکروا الله بهذه الدّولة الباقية و العناية الدائمة انه یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المهیمن القیوم قوموا بقیام ثابت راسخ علی خدمة فوّضت الیکم من لدی الله مالک ما کان و ما یکون انتی

و همچنین لوحی از سماء عنایت در ذکر قبول بیت و بستان جناب حاء و سین علیه بهاء الله نازل قوله جلّ اجلاله و عظم کبریائه

هو الحق لا اله الا هو

یا حسین انا قبلنا بیتک و بستانک و زینّاهما بطراز القبول و قرّرناهما مقررّاً للأولیاء الذین یسافرون و یدورون البلاد لتبلیغ الأمر و اعلآء کلمة الله المطاعة و جعلناک موکلاً علیهما و خادماً لهما و قدرناهما لک ذکراً باقیّاً دائماً لتشکر ربک السّامع المجیب انتی

لله الحمد دو آفتاب از افق کرم مالک قدم ظاهر و مشرق یعنی دو لوح از سماء مشیت مقصود عالمیان نازل و هریک بافصح بیان بعنایت حقّ جلّ جلاله ناطق انشاءالله بآن فائز شوند و بآنچه مأمورند عامل گردند و همچنین حقوق الهی که جناب حاجی عل علیه بهاء الله بادای آن موفق شدند کل بطراز قبول فائز و این کلمه مبارکه از ملکوت بیان رحمن نازل قوله تبارک و تعالی انا قبلنا ما اراده فی سبیل الله طوبی لمن فاز بأداء ما علیه من حقوق ربّه و بعد از قبول حسب الأمر قسمت شد عدد خمسين مخصوص محبوسین راء و شین و اربعین مخصوص محبوسین ارض طاء و خمسين هم از جناب شیخ

سل مخصوص بعضی از مسافرن اخذ شد باید از آن وجه بایشان برسد و خمسين هم بساحت اقدس ارسال دارند و يك سنه را هم بخود جناب حاجی عل عليه بهاء الله عطا فرمودند یعنی بخشیدند فی الحقیقه این عنایتی است بزرگ و فضلی است عظیم از برای نفسی که ایوم مؤید شود بر خدمت امر و ادای حقوق الهی چه که اثر و ثمرش بدوام ملک و ملکوت باقی است نسأل الله بأن یوفقنا علی ذکره و ثنائه و علی العمل الصّالح و الکلم الطّیب و الأخلاق الطّیبة الرّاضیة المرصّیة و القیام علی خدمة امره المبرم المتین این خادم فانی از حقّ تعالی شأنه سائل و آمل که عظمت وقت و مقام آن را الهام فرماید تا کل قدر وقت را بدانند و بما ینبغی قیام نمایند آنّه لهُ المؤید المقتدر القدير البهاء المشرق من افق سماء العناية علی حضرتکم و حضرة الانیس و علی اولیاء الله و اصفیائه فی هناک الذّین ما نقضوا میثاق الله و عهده و ما خوفهم الصّفوف و الجنود و الحمد لله مالک هذا الیوم الموعود

الحمد لله مرّة اخرى بدستخطّ آن حضرت فائز اینکه در باره محبوی جناب انیس و آقایان جناب آقا میرزا سید علی و آقا غلامحسین و آقا میرزا محمد باقر علیهم بهاء الله و عنایاته مرقوم داشتید در لیله هفتم شهر صفر یک ساعت و بیست و پنج دقیقه از شب گذشته قصد ذروه علیا و مقرّ عرش نموده آنچه مرقوم فرمودند امام وجه مالک قدم عرض شد آیه مبارکه منزله در کتاب اقدس را قرائت فرمودند قوله عزّ بیانه و جلّ ذکره تزوّجوا یا قوم لیظهر منکم من یدکرنی بین عبادی هذا من امری علیکم ان اتّخذوه لأنفسکم معینا و بعد این کلمه علیا از ملکوت اعلی ظاهر قوله عزّ اجلاله یا عبد حاضر جمیع امور در قبضه قدرت الهی بوده و هست و آنچه امر نماید او محبوست هر یک از نفوس مذکوره را ذکر نمودیم بشأنی که جمیع اشیاء از باده ذکر مجذوب و بشای مذکور ناطق هذا من فضل الله یؤتیه من یشاء بنویس بایشان فقر بنفسه احتشام میطلبد لعمر الله فقر حقیقی بمثابه بحر است و احتشام عالم مانند قطره ولكن احتشام دوست لازال بخضوع و خشوع دوستان ناظر و بایشان متوجه و با ایشان جالس انتهی

بعد از عرض شعر و ذکر عهد جناب آقا میرزا سید علی و همچنین رجای آقایان دیگر لسان عظمه باین کلمه مبارکه ناطق قوله جلّ کبریا نه باید آنچه در کتاب اقدس از ملکوت مشیت الهی نازل شده عمل نمایند و قلم اعلی اجر لقا از برای هر یک در صحیفه حمرا ثبت میفرماید به نصبت رایة یفعل ما یشاء و هر چه اراده فرماید جاری مینماید لیس لأحد ان یقول لم و بم انتهی این خادم فانی از حقّ جلّ جلاله مسئلت مینماید که بعد از عنایت کبری یعنی اجر لقا اسبابی ظاهر شود که در ظاهر هم ایشان بشرف لقا فائز شوند و از کوثر وصال پیاشمند دیگر تا کی این عنایت ظاهر شود و شمس اذن اشراق فرماید ولكن حمد مقصود عالمیان را که از فضل بمنتهاش عنایت فرمود آنچه را که هیچ شیء از اشیاء باو معادله نماید اجر لقا نعمتی است عظیم و اوست مائده دائمه باقیه لله الحمد بآن فائز شدند صدهزار حسرت از برای نفوسی که از عنایت امروز غافلند و از انوار آفتاب حقیقت محجوب و یخبر

و اینکه مرقوم داشتید در ارض ص در مضجع مطهر مقدّس حضرت سلطان الشّهداء و محبوب الشّهداء روحی لهما الفداء بیتوته بعمل آمد لعمر محبونا و محبوبکم آن حضرت عمل فرمودند آنچه را که از سید اعمال است و این فقیر لاشیء چگونه از عهده این شکر برآید و یا اولیای دیگر که در این ارض ساکنند این عبد از قبل خود و ایشان بعجز و قصور اعتراف مینماید و در حینی که کمال تحیر دست داده بود و در بحر فکر متغمّس بنظر آمد که مقرّ کان الله و لم یکن معه من شیء را بوکالت ایشان زیارت نمایم و این عملی است که صد هزار هزار عالم ربح فوق ربح از برای آن محبوست فوراً بجد و ثنای

محبوب یگا مشغول گشتم و طلب اذن نموده بعد از اشراق آفتاب اذن از افق اراده امام وجه حاضر و زیارت فائز و بطراز قبول مزین اینست عملی که از برای او شبه و نظیر تصور نشده و نمیشود له الحمد والمنّة وله العناية والكرم والرحمة

و اینکه ذکر اهل بیت علیهم من کلّ بهاء ابهه را نموده بودند و عنایات و محبتشان که نسبت بآن جناب ظاهر شد فی الحقیقه سزاوار این مقامند لازال بخدمت حق مشغول بوده اند و کمال محبت را در باره اولیائش اظهار مینمودند آنچه از ظلم ظالمین یعنی ذنب و رقشا بر ایشان وارد شد از محبت الهی ممنوع نشدند باستقامت فائزند و این مقامیست بسیار بزرگ از حق جلّ جلاله میطلبم ایشان را موقت و مؤید دارد آنه علی کلّ شیء قدیر

و اینکه در باره جناب حاجی محمد صادق خا علیه بهاء الله مرقوم داشتید یک لوح امنع اقدس از سماء عنایت مخصوص ایشان نازل و ارسال شد انشاء الله بآن فائز شوند و از کوثر بیان رحمن بیاشامند آشامیدنی که انتهای آن از حدود مقدّس و منزّه هی بیاشامند و بنوشانند امثال آن نفوس اگر بحکمت رفتار نمایند و در حبّ الهی ثابت و مستقیم شوند تأیید حق جلّ جلاله بایشان میرسد باید بکمال حکمت بتبلیغ مشغول شوند که شاید اهل آن جهات عرف ظهور را بیابند و ندای دوست را بشنوند و به ما ینفعهم عامل گردند

هذا ما نزل من سماء مشیة ربنا الرحمن لجناب خا علیه بهاء الله قوله تبارک و تعالی

بسمی الظاهر الناطق من الأفق الأعلى

آن المظلوم یدکر من اقبل الی الفرد الخبیر و اعترف بوحدانیته کما اعترف به القلم الأعلى اذ جال فی مضممار البیان طوبی لنفس فازت بعرفان ربها و ویل لكل غافل مریب انسان بمثابة شجر است اگر باثمار مزین گشت لایق مدح و ثنا بوده و هست والا شجر بی ثمر قابل نار است اثمار سدره انسانی بسیار لطیف و پسندیده و محبوب اخلاق مرضیه و اعمال حسنه و کلمه طیه از اثمار این شجره محسوب ربیع اشجار ظاهره در هر سنه ظاهر و مشهود ولكن ربیع اشجار انسانیّه آیام ظهور حق جلّ جلاله بوده اگر در این ربیع الهی سدره های وجود باثمار مذکوره مزین شوند البتّه انوار آفتاب عدل من علی الأرض را احاطه نماید و کل خود را فارغ و مستریح در ظلّ حضرت مقصود مشاهده کنند آب این اشجار کوثر بیان محبوب امکان است در یک آن غرس میشود و در آن دیگر از امطار رحمت رحمانی فرغش در سماء مشاهده میگردد شجره یابسه قابل ذکر نبوده و نیست طوبی از برای مقبل که بطراز همت مزین شد و بر خدمت امر قیام نمود او بمقصود فائز و آنچه از برای او خلق شده عارف صدهزار افسوس از برای نفوس غافله فی الحقیقه ایشان بمثابة اوراق یابسه مطروحه بر ارضند عنقریب باد اجل هریک را بمقرّ خود راجع نماید غافل آمدند و غافل زیستند و غافل بمقام خود رجوع نمودند عالم در هر حین بأعلى النداء ندا مینماید و میگوید من فانیم و ظهورات و الوان من فانی از اختلافات و تغییرات محدثه در من پند گیرید و متنبّه شوید مع ذلک بصر موجود نه تا ملاحظه کند و سمع مشهود نه تا بشنود سمع حقیقی امروز ندا مینماید و میگوید هنیئاً لی امروز روز من است چه که نداء الله مرتفع است و کینونت بصر میگوید مرئاً لی روز روز من است چه که جمال قدم از افق اعلی مشرق و لائح باید اهل بهاء از مالک اسماء در کلّ احیان سائل و آمل شوند که شاید اهل انشاء از فیوضات آیامش محروم نمانند جمیع علما باین کلمه ناطق بودند و مکرّر در زمان طفولیت نفس حق اصفا نموده میگفتند آیا آن کلمه قائم چه کلمه ایست که نقبا از آن فرار اختیار مینمایند بگو آن کلمه حال ظاهر و شما قبل از استماع فرار نموده اید و ملتفت نیستید و آن کلمه مبارکه مکنونه مخزونه مصونه اینست هو در قیص انا ظاهر و مکنون به

انا المشهود ناطق اينست آن كلمه ئی که فرائض مشرکین از آن مرتعد شده سبحان الله در جميع کتب قبل عظمت اين يوم و عظمت ظهور و عظمت آيات و عظمت کلمه و عظمت استقامت و عظمت شأن و مقام ذکر شده مع ذلک خلق از او غافل و محتجب انبيا لقای اين يوم را آمل بودند داود میفرماید من يقودنی الى المدينة المحصنة مدينة محصنة عکاست و حصنش بسیار محکم و مظلوم در او مسجون و همچنین در فرقان میفرماید ان اخرج القوم من الظلمات الى النور و بشرهم بأیام الله در اکثری از صحف و کتب الهی ذکر این يوم بکمال تصریح مذکور و مسطور علمای عصر ناس را از این مقام اعلی و ذروة علیا و غایة قصوی منع نموده اند طوبی از برای آن جناب که ظلمت اوهام از نور یقین منعت نمود و سطوت ایام شما را از مالک انام بازداشت قدر این مقام را بدان و از حقّ جلّ جلاله حفظش را بخواه در هر حال دولت باقیه مخصوص حقّ و اولیائش بوده و خواهد بود البهاء المشرق من افق البقاء علیک و علی الذین تمسکوا بحبل الله المتین انتهى

الحمد لله اشراقات انوار آفتاب عنایت کل را فرا گرفته و بخششی ظاهر که هر ذکر بدیعی از ذکرش اظهار عجز نموده از حقّ جلّ جلاله این فانی سائل و آمل که کل را یعنی دوستان و آقایان را از شرّ خادعین و خائنین و ماکرین محفوظ دارد اوست مهیمن بر کل و قادر بر کل و محیط بر کل

و اینکه در باره آقا میرزا عباس علیه بهاء الله مرقوم داشتید که در اول ایام عمر بنار محبت مشتعلند و بخدمت قائم این فقره هم در ساحت اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان الرحمن قوله جلّ و عزّ

هو العليم البصير

انشاء الله نهالهای جدید از امطار رحمت الهی باوراق و اثمار بدیعه جنیه فائز شوند امروز پرتو آفتاب فضل عالم را احاطه نموده طوبی از برای نفسی که باو فائز شد و ویل لکل غافل مرتاب نعیم از برای اشجاری که از ارباب اراده حقّ جلّ جلاله حرکت نمایند در اول ایام بعرفان حقّ و خدمت دوستانش فائز شدی انشاء الله در جميع احوال و ایام حیات بافق اعلی ناظر باشی و بنار حبش مشتعل و از انوار وجهش منیر الأمر بید الله العليم الخبير البهاء علیک انتهى

این عبد فانی هم خدمت کل مرّة بعد مرّة عرض خلوص میرساند دیگر از تحریر نجلت میبرم چه که بسیار مزاحم شدم ای کاش هر دقیقه از دقائق این ایام هزار دقیقه و هر ساعتی هزار ساعت میشد و این عبد هم مؤید میگشت و بذکر و ثنای اولیای حقّ مشغول میشد اگرچه باز کما ینبغی از عهده بر نمیآمد و لکن امید هست که این رجا مقام عمل ظاهر شود و مقرر گیرد انّ ربنا الرحمن لهو المقتدر القدير البهاء المشرق من افق سماء عنایة ربنا علی حضرتکم و علی من معکم و یحبکم و یسمع قولکم و یعینکم و ینصرکم فی الله ربّ العرش و الثری و مالک الآخرة و الأولى

عرض دیگر آنکه جميع اولیاء الهی از عباد و اماء که در دستخطهای آن حضرت مذکور بودند مخصوص هر یک لوح ابداع اقدس از سماء عنایت نازل و ارسال شد هم این عبد در اصل مکتوب ثبت نموده و هم علیحده لوح نوشته ارسال گشت لله الحمد مکرر مذکور گشتند و آنچه بطرز لوح نیست یعنی بعضی فقرات منزله است باید آن محبوب سواد آن را از برای صاحبان آن ارسال فرمایند و همچنین یک لوح اقدس اعترافی مخصوص آن محبوب نازل فضلاً علی ما نزل فی المکتوب ارسال شد انشاء الله بآن فائز گردند و عدد اسم اعظم الواح بدیعه منیعه بلا اسم ارسال شد حسب الاستدعای آن حضرت و آنچه الواح مخصوص اولیای ارض ش نازل نزد محبوب روحانی جناب انیس علیه بهاء الله

الأبهي ارسال شد که برسانند و آنچه مخصوص اولیای آباءه است نزد آقائی حضرت افنان جناب آقا میرزا آقا علیه من
کل بهاء ابهاه ارسال شد که ارسال دارند انشاءالله عرف آیات الهیّه و کلمات قدسیّه که از خزائن علم ظاهر شده جمیع
را اخذ نمایند و به ما یحبّ و یرضی مؤید فرماید آنّه علی کلّ شیء قدیر الحمد لله الواحد العزیز الفرید

خادم

فی ۱۹ شهر محرم الحرام سنة ۱۳۰۱